

കരകാണാതോടി ഞാനലഞ്ഞു
ശ്രീതാ നീയെന്നെ മാർവ്വാടു ചേർത്തു
കരതാരിൽ എന്നെയണച്ചു
കനിവോടെൻ കണ്ണീർ തുടച്ചു

പ്രാണൻ പിടയുന്ന നൊമ്പരവേളയിൽ
പ്രിയരാരുമില്ലാതെയുള്ളിൽ ഞാനൊറ്റയ്ക്കായ്
പ്രിയമായതെല്ലാം അകലേയ്ക്കകന്നപ്പോൾ
പ്രാവേ, എന്നുള്ള നിൻ തുമൊഴി കേട്ടു
കരകാണാ....
കെരീത്തു വറ്റിപ്പോയ് ഞാൻ നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ
കാക്കയിൻ വരവതും പാടേ നിലച്ചുപോയ്
കണ്ണീരോടെ മടങ്ങാനൊരുങ്ങവേ
ശ്രീശ്ര വഹിച്ചൊന്നെ കണ്ടു ഞാൻ മുൻപിലായ്

എൻറെ കണ്ണീരിലും മഴവില്ലു തീർത്തോന്നെ
എപ്പോൾ വരും മേഘെ എന്നെ ചേർക്കാൻ
എല്ലാം ഒരുക്കി നീ കാത്തിരിപ്പുണ്ടല്ലോ
എന്നുടെ സ്വപ്നമതൊന്നുമാത്രം
കരകാണാ.....

Karakaanaathodi Njaanalanju
Krooshithaa Neeyenne MaarVvodu CherTthu
Karathaariñ Enneyanacchu
Kanivodeñ Kanneerñ Thudacchu 2

Praananñ Pidayunna Nomparavelayilñ
Priyaraarumillaatheyullilñ Njaanottaykkaayu 2
Priyamaayathellaam Akaleykkakannappolñ
Praave, Ennulla Ninñ Thoomozhi Kettu 2
Karakaanaa....
Kereetthu Vattippoyu Njaanñ Nokki NilñKkumpolñ
Kaakkayinñ Varavathum Paade Nilacchupoyu 2
Kanneerode Madangaanorungave
Krooshu Vahicchone Kandu Njaanñ MunñPilaayu 2

EnñTe Kanneerilum Mazhavillu TheerñTthone
Eppolñ Varum Meghe Enne CherñKkaanñ 2
Ellaam Orukki Nee Kaatthirippundallo
Ennude Svapnamathonnumaathram 2
Karakaanaa.....